

«Otras políticas» i causes perdudes

?L'única alternativa progressista de l'Estat s'acomoda en una visió monolingüe i nacionalista com un tot indissoluble, sense matisos?

Dissabte es va celebrar a València l'acte Otras Políticas que reunia les principals líders dels partits polítics de les esquerres, i posava en escena el germen del que pot acabar sent una plataforma electoral per concórrer a les pròximes eleccions generals. Hi van prendre part Ada Colau, alcaldessa de Barcelona i líder dels Comuns a l'Ajuntament; Mónica Oltra, vicepresidenta de la Generalitat Valenciana i portaveu de Compromís; Yolanda Díaz, vicepresidenta del govern espanyol i ministra de Treball i Economia Social, de Podemos; Mónica García, líder de Más Madrid i Fátima Hamed, líder del Moviment per la Dignitat i la Ciutadania de Ceuta.

La ministra de Treball va ser corejada al crit de «presidenta!» i tot sembla augurar que, amb proclames d'impulsar un lideratge feminista i superar les trencadisses que alguns companys de fila han provocat i han estat incapaços de sargir, les polítiques convocants tenen alguna cosa a dir. Per posar en context, cal recordar l'episodi sempre latent del divorci entre Pablo Iglesias i Iñigo Errejón que va acabar amb un Podemos esmicolat i l'escissió de Más Madrid, que no sols ha tingut més pes i recorregut a la Comunitat de Madrid, sinó que ha acabat sent la pedra angular per forçar la retirada d'Iglesias, després de la maniobra d'encapçalar les llistes contra Díaz Ayuso i quedar en l'última posició de la cambra (10 de 136), i molt per darrere de Más Madrid, primera força de l'oposició, amb 24 escons.

Rere l'escenari on les cinc líders es van esperonar a pensar que una altra política és possible -i necessària, i també urgent- hi havia un lema senzill i clarividant: «Otras políticas», escrit en color turquesa, color lila i color taronja, i les tres proclames eren en castellà turquesa, castellà lila i castellà taronja.

La meua pregunta és: ningú se'n va adonar? En un acte celebrat a València, on la llengua cooficial és el català (o valencià, no ve d'un pam), ningú se'n va adonar que podia estar bé tenir un gest de respecte i responsabilitat per la llengua pròpia del lloc i escriure «Unes altres polítiques»? No hauria estat un missatge poderós que, tenint en compte que Díaz és gallega, hagués pogut també aparèixer en gallec? I en basc?, si atenem que són les quatre llengües que tenen grau de cooficialitat a l'Estat?

Resulta que no, que ningú hi va pensar. Això, o algú va considerar que no tocava, perquè podia ferir susceptibilitats, donar més benzina a la dreta i a l'extrema dreta per atiar les crítiques, o vés a saber. Però el més frustrant és que les sigles que acompanyen aquesta operació -si finalment es concreta- són les úniques formacions que tenen una minsa ambició d'entendre Espanya -almenys, en teoria- amb una mirada més federal.

Mentre el català es mor una mica cada dia i el govern espanyol ens sorprèn amb avantprojectes que no contempen quotes de protecció per les altres llengües oficials, l'única alternativa progressista de l'Estat s'acomoda en una visió monolingüe i nacionalista com un tot indissoluble, sense matisos. Bé, alguns matisos sí, però cap que no tingui a veure amb la llengua, la cultura i cap fet diferencial.

De debò, l'única lectura que hi veig és que aquestes líders valentes, agosarades i determinades a fer una altra mena de política tinguin un as a la màniga. Una informació que no tenim la resta i que el català no estigui en tan mala posició com per considerar-lo una causa perduda. Deu ser això, no n'hi ha per tant, camarades, d'urgències n'hi ha d'altres i, a la fi, costa tan poc d'entendre «Otras políticas», i més si t'ho diuen a poc a poc i repetit, que no sé perquè rondinem.